

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: I. S.,* narozený X, státní příslušnost Ukrajina, posledně v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, 331 65 Balková, *zastoupeného: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., Kovářská 4, 190 00 Praha,* proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 27.4.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017 se z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. **Žádnému z účastníků se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. usnesení ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017, jehož kopii připojil a jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18.4.2017. Správní orgán, tj. žalovaný, totiž dospěl k závěru, že žalobce ve své azylové žádosti nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a neuvedl nové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, a ani správní orgán takové nové skutečnosti či okolnosti neshledal. V průběhu aktuálního řízení o žádosti správní orgán se žalobcem neprovedl žádný pohovor ve smyslu ustanovení § 23 zákona o azylu a své rozhodnutí učinil výlučně na základě prvního úkonu žalobce v řízení, kterým je podání a zevrubné odůvodnění samotné žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce dle správního orgánu neuvedl ve své další opakované žádosti*

o mezinárodní ochranu v České republice (dále jen **ČR**) žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Není zřejmé, jaké úkony učinil správní orgán za účelem posouzení důvodnosti jeho tvrzení a ověření rozhodujícího faktu, zda skutečně došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování, proto dle něho žalovaný řízení zastavil bez shromáždění dostatečného množství materiálů, ze kterých by bylo možné učinit závěr o důvodném postupu podle § 11a odst. 3 zákona o azylu.

V žalobě vyjádřil žalobce nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které považoval za nepřezkoumatelné proto, že správní úvahu učiněnou správním orgánem není možné po obeznámení se s obsahem rozhodnutí žádným způsobem podrobit přezkumu a shledat ji za souladnou nebo rozpornou s obecnými i konkrétními požadavky správního řádu. Dle něho v jeho případě došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho pronásledování a protože byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, namítal porušení § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 50 odst. 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád*, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *s.ř.*), čl. 3 *Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod* (dále jen *Úmluva*) spolu s ustanovením § 2 odst. 1 s.ř. a § 11a a § 12 a násl. zákona o azylu. Napadené rozhodnutí postrádalo základní atributy správního rozhodnutí a správní řízení, které jeho vydání předcházelo, probíhalo jenom tři dny, během kterých nedošlo ani k jeho řádnému azylovému výsledku ani k možnosti, aby se obeznámil s podklady, ze kterých bude správní orgán při vydání rozhodnutí vycházet. Nebyla mu dána možnost ohledně další opakované žádosti předložit správnímu orgánu žádné důkazy a uvést na podporu své žádosti další skutečnosti, které ji odůvodňují. Správní orgán na základě takto nedostatečně zjištěného skutkového stavu vydal rozhodnutí, které ve svém odůvodnění neobsahovalo odkaz ani citaci na žádné projevy žalobce v rámci správního řízení, ze kterých správní orgán vycházel. Z rozhodnutí není zřejmé, z jakých konkrétních tvrzení žalobce správní orgán vycházel, když přistoupil k vydání svého rozhodnutí. Rovněž není zřejmé, s jakými jinými žádostmi o mezinárodní ochranu a s jakými jinými podklady aktuální žádost žalobce o mezinárodní ochranu porovnával. Závěrem žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. (*Současně žalobce učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, ale vzhledem k tomu, že ve věci samé bylo rozhodnuto rozsudkem dne 29.5.2017, tedy dříve, než uplynula lhůta k rozhodnutí o přiznání odkladného účinku, soud se tímto návrhem nezabýval.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017, žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18.4.2017 tak, že *správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje*. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný konstatoval, že dne 18.4.2017 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR v souvislosti s tím, že se na Ukrajině ztrácí mnoho lidí, hlavně vojáci, prodávají je na orgány. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již třetí v pořadí. Poprvé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 2.7.2015, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-592/ZA-ZA02-2015 a žádost žalobce byla zamítnuta. Podruhé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 30.7.2016, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-663/ZA-ZA12-2016 a bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu nepřipustnosti žádosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a bylo pravomocně ukončeno dne 10.8.2016, následně podal dne 17.8.2016 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové s návrhem na přiznání odkladného účinku, avšak rozhodnutím soudu ze dne 5.9.2016 (*právní moc 9.9.2016*) nebyl odkladný účinek žalobě přiznán. Žádost o

mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 18.4.2017, je další opakovanou žádosti ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a následně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, žalobce pouze graduje svá již dříve uváděná tvrzení. Žalovaný proto dospěl k závěru o naplnění podmínek § 11a odst. 1 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti žalobce zastavil.

Po doručení *vyjádření žalovaného ze dne 10.5.2017 k žalobě a správního spisu* vedeného žalovaným v této věci *zdejší soud rozsudkem ze dne 29.5.2017 č.j. 60 Az 22/2017-29 zrušil pro vady řízení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017*, když dospěl k závěru, že žalovaný nevydal napadené rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, když v odůvodnění neuvedl důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, ani nijak neodkázal na konkrétní skutečnosti a tvrzení, které byly srovnávány v rámci podaných žádostí. Z napadeného rozhodnutí tudíž nevyplývá, na základě jakých rozhodných skutečností žalovaný rozhodl a jakým způsobem porovnal předcházející s poslední žádostí žalobce, tedy skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, pro něž je obsah napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelný. Dále pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje vyjádření k situaci v zemi původu žalobce.

Po podání včasné kasační stížnosti žalovaným ve věci *rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) rozsudkem č.j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3.10.2017*, jímž rozsudek zdejšího soudu ze dne 29.5.2017 č.j. 60 Az 22/2017-29 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Z odůvodnění rozsudku NSS vyplývá, že kasační stížnost žalobce byla shledána částečně důvodnou, když dle NSS rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. ***Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí.*** Závěr krajského soudu neobstojí, neboť důvody jednotlivých žádostí bylo možné vyčíst z předchozích rozhodnutí (*o první žádosti ze dne 17.8.2015, č.j. OAM-592/ZA-ZA02-P16-2015, a první opakované žádosti ze dne 9.8.2016, č.j. OAM-663/ZA-ZA12- ZA16-2016*). V rozhodnutí o první opakované žádosti byly tyto důvody porovnány. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal důvody nynější žádosti a na předchozí rozhodnutí odkázal. Vzhledem k tomu, že předchozí rozhodnutí jsou pravomocná a jsou založena ve správním spise, nebylo rozhodující, že se v něm nenachází první opakovaná žádost žalobce. Naopak NSS zdejšímu soudu přisvědčil v tom, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno ohledně relevantních změn v situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný v rozhodnutí pouze konstatoval, že změny neshledal, a z kasační stížnosti je zřejmý jeho názor, že se k této otázce v podstatě vyjadřovat nemusí. *V rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají* (srovnej také usnesení NSS ze dne 9.1.2013 č.j. 8 Azs 26/2012-31, nebo ze

dne 18.12.2013, č.j. 3 Azs 21/2013–118, ve kterých navázal na citovaný rozsudek rozšířeného senátu sp. zn. 3 Azs 6/2011). Závěrem bylo uvedeno, že v novém řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v rozsudku (§ 110 odst. 4 s.ř.s.) a také, že o náhradě nákladů řízení rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s.ř.s.).

Po vrácení věci krajskému soudu provedl tento dotazy za účelem zjištění aktuálního místa pobytu žalobce. Dne 16.10.2017 sdělil žalovaný, že žalobce byl dne 30.6.2017 vyhoštěn na Ukrajinu a není mu známo jiné místo jeho pobytu. Tuto informaci dne 25.10.2017 potvrdilo i Ředitelství služby cizinecké policie s tím, že žalobce byl vyhoštěn do 23.2.2018. Dle sdělení zástupce žalobce ze dne 16.11.2017 ani tento nezná aktuální místo pobytu žalobce vyhoštěného na Ukrajinu, přičemž pouze odkázal na rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 17.4.2017, kde je uvedena adresa X, Ukrajina.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*) *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán).*

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.* Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. *je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.* Podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. *soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.*

Ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu je následující *Pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.*

Dle § 68 odst. 3 s.ř. *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, **podklady pro jeho vydání**, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*

Dále soud vycházel ze znění § 11a odst. 1 písm. a), b), odst. 2 až 4 zákona o azylu, § 3 a § 50 odst. 1 až 4 s.ř., které citoval již v rozsudku ze dne 29.5.2017 č.j. 60 Az 22/2017-29, proto na ně pro stručnost odkazuje, jelikož uvedený rozsudek byl doručen všem účastníkům.

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. *Zdejší soud vázán v této věci právním názorem vysloveným ve shora citovaném rozsudku NSS ze dne 3.10.2017 (§ 110 odst. 4 s.ř.s.), na jehož celé odůvodnění pro stručnost odkazuje, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí z níže uvedených důvodů.*

Zdejší soud setrval na svém závěru, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a navíc i samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, jelikož se žalovaný řádně nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, konkrétně pak se situací v zemi původu žalobce, proto *soud shledal žalobu důvodnou.*

V odůvodnění napadeného rozhodnutí *zcela absentuje vyjádření k situaci na Ukrajině.* Žalovaný se omezil na pouhé konstatování, že „*dospěl k závěru, že výše jmenovaný neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.*“ Přitom i v rozhodnutí o další opakované žádosti musí být alespoň stručně uvedeno, proč k relevantní změně nedošlo a jaké podklady o tom vypovídají. I podle rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 6.3.2012 č.j. 3 Azs 6/2011-96: „*Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. **Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany.** Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.*“ Změna situace v zemi původu žalobce od podání předcházející žádosti je rozhodně případnou novou skutečností, proto se jí musí žalovaný zabývat a přezkoumávat jí. Žalovaný má navíc zcela jistě aktuální zprávy o situacích v zemích původu žalobců k dispozici z jiných řízení o žádostech, které u něho v tu dobu probíhají, proto obstarání těchto informací nemůže být nepřiměřenou zátěží pro řízení o opakované žádosti, ani jej nijak zvlášť nezpomalí, aby žalovaný nemohl stihnout rozhodnout v zákonné lhůtě. Proto by měl minimálně uvést, že je mu z jeho činnosti (*případně z jakých konkrétních zdrojů*) známa aktuální situace v zemi původu žalobce, kterou je Ukrajina. Tyto podklady pak musí být součástí správního spisu.

Nad rámec pak soud uvádí, že dle názoru NSS je dostačujícím podkladem pro přezkoumání žádosti o udělení mezinárodní ochrany pravomocné správní rozhodnutí, které je součástí správního spisu. Zdejší soud se přesto domnívá, že by bylo *minimálně vhodné v odůvodnění rozhodnutí o opakované žádosti označit konkrétní rozhodnutí, z něhož žalovaný vycházel*, což se v této věci nestalo. Označena byla pouze správní řízení o první a druhé žádosti žalobce a konstatován závěr, že žádost byla zamítnuta a řízení bylo zamítnuto, ovšem *v celém rozhodnutí není uvedeno, že se jednalo o rozhodnutí o neudělení mezinárodní*

ochrany ze dne 17.8.2015 č.j. OAM-592/ZA-ZA02-P16-2015 a rozhodnutí o nepřípustné žádosti o mezinárodní ochraně a zastavení řízení ze dne 9.8.2016 č.j. OAM-663/ZA-ZA12-ZA16-2016.

Soud též podotýká, že nepřiliš čitelná kopie podání žalobce ze dne 19.4.2017 nebyla přeložena z ukrajinského do českého jazyka, jelikož pro potřebu rozhodnutí soudu nebyl nezbytný obsah tohoto podání.

S ohledem na shora uvedené, kdy žalobu soud shledal důvodnou, *rozhodl znovu o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 21.4.2017 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I.)*, který je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný tedy v dalším řízení vydá nové rozhodnutí poté, co zjistí rozhodné skutečnosti pro vypořádání se s aktuální situací v zemi původu žalobce, aby bylo zjevné, že není možné se důvodně domnívat, že zde bude vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, jak je ve *výroku II. rozsudku* uvedeno. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce nepožadoval náhradu nákladů řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána. V řízení o kasační stížnosti byl sice úspěšný žalovaný, který však náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto mu nebyla přiznána.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a v § 104 s.ř.s. je uvedena nepřípustnost kasační stížnosti.

V Plzni dne 11. prosince 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně